

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ε΄, 1-11)
24 Σεπτεμβρίου 2023

Τὸ γεγονός τῆς κλήσης τῶν πρώτων μαθητῶν διηγοῦνται ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές, ἐνῶ ὁ Λουκᾶς, στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἀφηγεῖται ἐπιπλέον καὶ τὸ ἐκπληκτικὸ ψάρεμα ποῦ ἔγινε ἀπὸ τοὺς μαθητὲς μὲ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτὸ γίνεται ὄχι γιατί ἐνδιαφέρονται νὰ μᾶς περιγράψουν, ὡς ἱστορικοί, τὸ ξεκίνημα τοῦ Ἰησοῦ στὸ ἐπὶ γῆς ἔργο Του, ἀλλὰ γιατί, στὸν τρόπο ποῦ δέχτηκαν οἱ ψαράδες τὴν πρόσκληση καὶ ἀνταποκρίθηκαν ἀμέσως, βλέπουν τὸ πρότυπο γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ δέχεται ὁ ἄνθρωπος τὸ θεῖο κάλεσμα.

Ἔτσι, ἐρμηνεύοντας τὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, μπορούμε νὰ σταθοῦμε πρῶτα στὸ ὅτι τὸ προσκλητήριό ἀπευθύνεται στοὺς ὑποψήφιους ἀποστόλους, τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποῦ αὐτοὶ βρίσκονταν στὶς ἐργασίες τους καὶ μάλιστα στὸ πέρασ μιᾶς κοπιαστικῆς νύχτας χωρὶς ἀποτελέσματα.

Ἡ πράξη αὐτὴ τοῦ Κυρίου μᾶς βοηθεῖ νὰ κατανοήσουμε τὴν ἐκτίμησή του στὴν ἐργασία καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη Του στοὺς ἄνθρώπους τοῦ καθημερινοῦ μόχθου. Ὅταν ἀποφάσισε νὰ ἐκλέξει τοὺς ἀποστόλους Του, δὲν ἦλθε στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ βρεῖ σοφοὺς, δὲν πῆγε στὴ Ρώμη γιὰ νὰ ζητήσῃ ἰσχυροὺς, δὲν ἀνέβηκε κἂν στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ καλέσει ἱερεῖς καὶ νομικούς, ἀλλὰ «ἐστῶς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» κάλεσε πρῶτα μερικοὺς ψαράδες, δηλαδὴ ἀπλοὺς ἄνθρώπους τοῦ λαοῦ, ποῦ ζοῦσαν μὲ τὴν καθημερινή τους ἐργασία. «Τὰ μωρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ του κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός... ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν φανερωθῇ μὴ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ» τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐὰν ὁ Χριστὸς ἐξέλεγε γιὰ τὸ ἔργο Του σοφοὺς καὶ δυνατοὺς, θὰ θεωροῦνταν ἀνθρώπινο κατόρθωμα ἢ νίκη τοῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ «ὅπως μὴ καυχῆσῃται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πᾶσα σὰρξ» καὶ «ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ», ὁ Ἰησοῦς προνόησε καὶ κάλεσε τοὺς ἀποστόλους ἀπὸ τὶς τάξεις τῶν ψαράδων καὶ τῶν ἐργατῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐκτελεσθέντος ἔργου, ὅμως καὶ ἕνας ἄλλος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀπόστολοι ὑπῆρξαν ἐργάτες. Ὅταν τοὺς καταρτίζει ὁ Ἰησοῦς γιὰ τὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελίου, τοὺς ὁμιλεῖ γιὰ κόπους, γιὰ στερήσεις, γιὰ διωγμοὺς καὶ ἀγῶνες ποῦ τοὺς περιμένουν στὴν ἀποστολή τους. Δὲν θέλει, λοιπόν, σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ μωροὺς συζητητές, ποῦ μετροῦν τὰ πράγματα μὲ τὸν πῆχυ τῆς λογικῆς καὶ ἐξαρτοῦν τὰ πάντα ἀπὸ ἀνθρώπινους παράγοντες, ἀλλὰ ζητεῖ ἄνθρώπους

μαθημένους νὰ παλεύουν καὶ νὰ ἀγωνίζονται, πὺ νὰ γνωρίζουν ἀπὸ φτώχεια καὶ κόπο, ἀπὸ κινδύνους καὶ κακοπέραση, ἀνθρώπους πὺ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ τους εἶναι ἡ ἐργασία. Ἐργάτες τοῦ εὐαγγελίου ἤθελε ὁ Χριστὸς καὶ ἐργάτες τῆς ζωῆς ἐκάλεσε.

Ἐνα δεῦτερο σημεῖο, πὺ θέλει νὰ τονίσει ἡ διήγησι, εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν μαθητῶν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ προθυμία ὑπακοῆς στὰ λόγια του. Ἐνῶ ἡ ὥρα ἦταν ἀκατάλληλη γιὰ ψάρεμα καὶ οἱ μαθητὲς κουρασμένοι, ὁ Πέτρος ἀπαντᾷ στὸ Χριστὸ «Διδάσκαλε, ὅλη τὴ νύχτα παιδευόμεσταν καὶ δὲν πιάσαμε τίποτε, ἐπειδὴ ὅμως τὸ λὲς ἐσὺ θὰ ρίξω τὸ δίχτυ». Ἡ θαυματουργικὴ ἀλιεῖα ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως τῶν μαθητῶν. Ὁ Χριστὸς δὲν κάνει τὸ θαῦμα γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσει ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξει προκαταβολικὰ πόσους καρποὺς θὰ ἀποφέρει ἡ ὑπακοὴ στὸ πρόσταγμα του καὶ ἡ ὀλοπρόθυμη ἀφοσίωσι σ' αὐτό.

Πραγματικά, ἡ ἀλιεῖα τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἀργότερα δὲν ὑπῆρξε λιγότερο ἐκπληκτικὴ καὶ θαυματουργικὴ, ἐπειδὴ δὲν κοπίασαν μόνοι τους ἀλλὰ μὲ συμπαραστάτη τὸν Χριστὸ καὶ καθοδηγὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Τὸ τρίτο σημεῖο πὺ πρέπει νὰ σχολιαστεῖ εἶναι πὺς ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ θαυματουργικὴ ἀλιεῖα ὀδηγοῦν τὸν Πέτρο στὴ συναίσθησι τῆς μηδαμινότητάς του καὶ τῆς γύμνιας του καὶ τὸν κάνουν νὰ ὀμολογήσει: «βγὲς ἀπὸ τὸ καίκι μου, Κύριε, γιὰτὶ εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός». Ἡ ὕψηλὴ ἰδέα πὺ ἔχουμε γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας δημιουργεῖ ἕνα τεῖχος πὺ ἐμποδίζει τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀγγίξει, ἀντίθετα ἡ συναίσθησι τῆς ἁμαρτωλότητάς μας προκαλεῖ τὴν ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ ὀλονύκτια μάταιη ἐργασία τῶν ψαράδων τῆς Γεννησαρέτ δείχνει καθαρὰ τὴν ἀδυναμία νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος μὲ ἀνθρώπινα μέσα. Τὸ θαῦμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ λόγια Του στὸν Πέτρο φανερώνουν τὸ ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας, πὺ μὲ τοὺς ἀποστόλους καὶ τὴν Ἐκκλησία, κατακτᾷ καὶ σώζει τὸν κόσμος. Ἡ κατάκτησι αὐτὴ καὶ ἡ σωτηρία θὰ συντελεῖται σὲ κάθε ἄνθρωπο, γιὰ νὰ ἀνανεώνεται καὶ νὰ ἐπαληθεύεται μέσα στὴν ἱστορία ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πέτρο «ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν». Ἀμήν.